ఉష్ట్రపక్షి

కొండేపూడి నిర్మల

స్నానం ముగించి బీరువా తలుపు తీశాను. చీరలు- నీలం, నలుపు, తెలుపు, ఊదా, ఎరుపు

- అబ్బో ఇంద్ర ధనస్సు ఇప్పుడు ఆకాశంలో లేదు. నా బీరువాలోనే వుంది. ఆ మాట కొస్తే ఇంద్ర ధనస్సు కెన్ని రంగులున్నాయని ఏడ్చి మొత్తుకున్నట్లు ఏడే ఏడు రంగులు.

ఇక్కడ ఒకటా రెండా మూడా

ఉహూ ఇలా క్కాదు మరీ ఖరీదైనవే లెక్క పెడదాం. సరిగ్గా ఇరవై మూడు.

ఇరవై మూడు చీరలున్న నాకు ఏది కట్టుకోవాలో నాకు అర్థం కావటంలా. దేవ దానవ కిన్నెర గంధర్వులు కొలువు దీరిన సభలో ఎవరిమెడలో పూల మాల వేసేట్టు చెప్మా? సీతాదేవి యిలాగే కన్ ఫ్యూజ్ అయి వుంటుందా?

నా పేరు కూడా సీతాదేవే కదా హే ప్రభూ నీ. వెక్కడ?

'ఎంత సేపే చిట్టీ అక్కడ త్వరగా తెములు'

అమ్మ గొంతు వినిపించింది. ఉలిక్కిపడినట్టయి చేతికి తోచిందేదో తీసుకొని మడత విప్పాను.

"ఈ సారికి టీలు బిస్కెట్లూ చాల్లేరా అన్నా- విన్నా-" గొణుక్కుంటూ మైసూరు పాకూ బూందీ మిఠాయి గాజు ప్లేట్ల లోకి సర్దుతున్న అమ్మ.

ఏడుస్తున్న చంటాడిని ఓదారుస్తూనే కనకాంబరాల మాల కడుతున్న వదిన.

దేని గురించో తర్జన భర్జనల్లో తల మునకలయిపోయిన అన్నయ్యా నాన్నా.

ఒక్కసారిటు చూశాను.

ఎందుకు చూడరూ. వాళ్ల కళ్ళల్లో నా బొమ్మ మావటి వాడు సిద్ధం చేసిన అంబారీ ఏనుగులా వున్నప్పుడూ-

వాళ్ళందరి చూపుల విషయం దాకా నాకెలా తెలుసంటారా దురదృష్టవశాత్తూ నాకింకా చాలా విషయాలే తెలుసు.

నేనెంతో కారు నలుపనీ (కారు నలుపుగా వుంటే మీ కిష్టమే కదా నేనంటేనే కదూ అయిష్టం)

లావుగానూ పొట్టిగానూ వుంటాననీ మీ పరి భాషలో అన్నయ్య అంటాడుగా 'ఒ సేవ్ పిప్పళ్ళ బస్తా కాఫీ వ్రటా' శ్రతువు కంట పడిన ఉష్ట్ర పక్షి ఏం చేస్తుంది. ఇసుకలో దాగు కుంటుంది.

బాధ కంటజారితే నేనాగుతానాగుక్కోడు మంచినీళ్ళు తాగి నవ్వేస్తా పక పక పకా.

నిజాన్ని మభ్య పరిచే ఉద్దేశ్యం నా కెప్పుడూ లేదు. నన్నిలా స్వీయ మన శ్శరీరాల తోనూ. శరీరమ్మనసుల్తోనూ సహా చెయి పుచ్చుకుని నడిపించుకుని వెళ్ళే వాడి కోసమే ఎదురు చూస్తున్నా.

మెడ మీద చల్లగా ఏమిటది!? నాలుగు వరుస చంద్రహారం పగడాల గాజులు వేసి అలంకరిస్తోంది అమ్మ.

పూలు జడలో సర్దింది వదిన.

'వద్దులేమ్మా' అన్నానా ఈ మాట- అందామనుకున్నానేమో! పచ్చి నిజం ఏమిటంటే ఇటీవల ఒక మూడ్నాలుగు దఫాలుగా ఆకర్షించలేని ఆడ తనంతో బాటు ఆభరణం భరణంగా ఆశ చూపిస్తున్నాను.

అది నా తప్పా? లక్షా తొంభై బాంధవ్యాలు డబ్బు కారణంగానేనిలబడుతున్నాయి. డబ్బు డబ్బును పెళ్ళి చేసుకుంటుంది. డబ్బు డబ్బుకు గర్భ దానం చేస్తుంది. డబ్బే డబ్బును కిరసనాయిలు పోసి కాల్చేస్తుంది. వచ్చేవాడి చేతిలో డబ్బు పెట్టి చూడు చిక్కుతాడేమో నీకు! పరుగో పరుగు ఏ లోకాని కన్నా సరే.

నాకేం ఆక్షేపణ లేదు. ఎటొచ్చీ నా చంద్ర హారానికీ పగడాల గాజులకీ మొగుడు దొరక లేదంతే.

వాకిట్లో రిక్షా. ఆగిన చప్పుడు -

ఇంటి మారంటుకోగానే యిలానేపరిగెడతారేమో నీళ్ళ కోసం తొక్కిడి పక్కిడిగా- బక్కెట్టూ చెంబులూ పుచ్చుకుని- కుశలాలూ, కాళ్ళుకడుక్కోడాలూ, నమస్కారం అన్నయ్య గారూ, రండ్రడి వదిన గారూ- తోడ బుట్టని వాళ్ళు కూడబలుక్కున బంధుత్వాలు.

'నువు లోపలకి కెళ్ళవే- యథోచితంగా కసుకుతున్నాడన్నయ్య. మధ్య హాల్లో మయ సభ కోసం రంగాలంకరణ. జరుగుతోంది. లేనిది ఉన్నట్టూ ఉన్నది లేనట్టూ మాటల చిత్రణ జరుగుతోంది.

పిల్ల బుద్ధి మంతురాలు. పని మంతురాలు విద్యావంతురాలు బంగారం వుంది (ఇది కొసమెరుపు)

తీసుకు రండి మళ్ళీ వర్జ్యం వచ్చేస్తుంది. ఆడ గొంతెవరిది అత్త గారేమో.

అమ్మ లోపలకి కొచ్చింది. 'రామ్మా సీతా' ఈ కాసేపూ నన్ను చిట్టీ అని పిలవదు. మాట మాటకీ తడుముకుంటూ అయినా సరే సీతా అనే అంటుంది.

సభలో కొచ్చాను. కాదు చెయ్యిచ్చుకుని మా వాళ్ళే తీసుకొచ్చి కూచో పెట్టారు అనడం న్యాయం.

'నమస్కారం'- అన్నాను. హోల్ సేల్ గా.

బీచి ఒడ్డున కూచున్నా వాళ్ళకి కెరటాల తుంపర్లు పడ్డట్టుగా నా చూపులొక్కసారిగా చెదిరాయి.

కలగా పులగంగా ఒక పది పదిహేను ముఖాలు. కొన్ని కాఫీలో వున్నాయి. కొన్ని ఫలహారాల పళ్ళాల్లో వున్నాయి. కొన్ని నీళ్ళ గ్లాసుల్లో వున్నాయి.

చటుక్కున నాకో అనుమానం వచ్చింది నేనిప్పుడు కుర్చీలో వున్నానా? ఏదైనా మ్యూజియం తాలుకు గాజుసీసాలో వున్నానా!? ఎవర్నడగాలి.

అభ్యర్థికి ప్రశ్నలడిగే హక్కుంటుందా?

'పేరేమిటమ్మాయ్?'

'సీత'-ఏదో క్విజ్ కాంపిటేషన్లో జవాబు చెబుతున్నంత టెన్షన్.

ఏం చదివావ్?

నేనేం చెప్పలేదు. ఎందుకంటే ఈ ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పద్దని నాకు ముందుగానే ఆజ్ఞ జారీ చెయ్యబడింది.

'డిగ్రీ అయిపోయిందండీ' అన్నయ్య సవరింపు 'ఊర్కే-నే తోచడం లేదంటుంటే నేనే టైపు షార్టు హ్యాండూనేర్చుకొమ్మన్నాను కుట్లూ అల్లికలూ వచ్చు అదిగో ఆ కర్టెన్ చూశారా?'

"అబ్బే అవన్నీ ఎందుకండీ ఈ రోజుల్లో. ఎమ్మే చదివించక పోయారా"

పచ్చి వెలక్కాయ పడ్డట్టయింది మా వాళ్లకి, ఎందుకంటే నే. చదివిందేమో ఎమ్మే సైకాలజీ, చాతకాని దేమో టైపూ, షార్ట్ హేండూ, కుట్లూ అల్లికలూనూ. నవ్వాపుకోడం కొంచెం కష్టమైంది నాకు.

"వయసెంత వుంటుందండీ"

అపరాధ పరిశోధ నవలల్లో డిటెక్టివ్ పరశురామో యింకెవరో హతురాలయిన నర్తకిని గురించి వాకబు చేసే ఒక తెలివైన ప్రశ్నలా వుంది.

అమ్మ వదిన మొహంలోకి చూసింది. అన్నయ్య నాన్న మొహంలోకి చూశాడు. నలుగురూ కలిసి మధ్యవర్తి మొహంలోకి చూశారు. 'కాఫీ టీ స్కాండి చల్లారిపోతాయ్' జవాబుకి బదులు పళ్ళలో వేడి వేడి కాఫీ పెట్టేసింది వదిన.

నన్నడిగే చెప్పేద్దును. ఖచ్చితంగా రెండు పైలా పచ్చీసులు. భలే పజిల్ కదూ. వచ్చిన వాళ్ళలో పెళ్ళి కొడుకెవరో పసిగట్టా పద్దెనిమిదో ఎక్కం అప్పజెప్పమనాలి. పైలా పచ్చీసంటే పద్దెనిమిదేళ్ళు కదా. రెండు పద్దెనిమిది లెంతరా అబ్బీ?

అది నా వయస్సు. అంటే పద్దెనిమిదేళ్ళ వయసిచ్చిన పగటి కలని పద్దెనిమిదేళ్ళ నుంచీ మోస్తున్నా నన్నమాట.

"రామ చిలకా పెళ్ళి కొడుకెవరే? మాఘమాసం మళ్ళీ రాదు మనువాడే పెళ్లి కొడుకెవరే!"

ఇంతకూ నాకేం తక్కువ? అన్నీఎక్కువే అదే సమస్య. ఎదుటి కుర్చీలో కూర్చున్న ఆనందరావు అనబడే అతి సుకుమారుడు నవనీత చోరుడు ఒక ముగ్గుర్ని కలిపితే ఒక్క నేనవుతాను. నన్ను మూడు ముక్కలు చేస్తే ముగ్గురు ఆనందరావులవుతారు తెల్సిందా? మరి మా యిద్దరికీ పెళ్ళెలా అవుతుంది?

చూపుల విషయం మానేసి వాళ్ళంతా స్వాప్నోళి కొచ్చినట్టు మాట్లాడం మొదలెట్టేశారు. మాటల మధ్యలో మా వాడికి మంచి సంబంధం వుంటే చూడండని కూడా చేప్పేశారు. హాత్మోసి. ఏమయ్యా ఆనందరావూ నువ్వూ నేనూ ఒక్క భూమ్మీదేనా పుట్టేంది. ఒక్క గాలేనా పీల్చేది. వెండి తెర సుందరిలా లేనంత మాత్రాన నువ్వలా గుండే మెచడూ లేనట్టు ప్రవర్తించడం బావుందా? నేను గానీ మా వాళ్ళు గానీ నీ మెహం వంక తేరిపారైనా చూళ్ళేదే కాస్మిక్ రేడియోషన్ బలంతో నువ్వు మనిషివనీ, పాంటేసు కున్నావు కనుక మొగాడివనీ, నాగరికంగా కనిపిస్తున్నావు కనుక నర మాంసం తిననవీ- అన్నీ నమ్మకాలే కదా హామీ ల్లేని మినహా యింపుల్లేని నమ్మకాలు- నమ్మటానికే నా జాతి పుట్టేంది. నమ్మి మోస పోయే అవకాశ మైనా ఇవ్వక పోతే ఎలా చెప్పు.

ముప్పొద్దులా పాద పూజ చేస్తాననీ, చీపురు కంటే కుంపటి కంటే కొవ్వొత్తి కంటే ఎక్కువగా యింటికే అంకితమయి పోతానని సెక్సన్నా ఫీ పొమ్మన్నా యస్సంటే యస్సేనని నా తరుపున మా వాళ్ళంతా అగ్రిమెంట్ రాసిస్తారు.

'జగన్మోహిని గారూ మీరింక లోపలకి నడవండి ప్రదర్శన పూర్తయింది'

అన్నయ్య నన్నెప్పుడూ తిట్టడు, కొట్టడు. మాటల్తో హత్య చెయ్యడం అంటే ఏమిటో మటుకు వాడికే తెలుసు.

మధ్య హాలంతా శూన్యమైంది నా మనసు లానే.

'నువ్వూరుకోవే దానికెలా రాసిపెట్టి వుంటే అలానే జరుగుతుంది' కళ్ళొత్తుకుంటున్న అమ్మతో నాన్న అంటున్నారు.

నన్ను ఎవరూ ఓదారుస్తారు. అది కాదు నేను ఎవర్ని ఓదార్చను.

ఓ నా పిచ్చి తల్లి! ఇవ్వాల్టి ఆనందరావు, మొన్నటి రావూ, రేపు యింకేదో రావూ వచ్చారు వెళ్ళారు. యింతలో ఏమయింది నువ్వలా ఆకాశం కులిపోయినట్టు ఏడవకే.

వీళ్ళంతా ఫలాన ఫలానా రాసుల కోసం ఎదురు చూసే బానిసలు, స్వేదం రోమం నిండిన చర్మం తప్ప యింకేదీ వద్దనుకునే మూర్ఖులు. అయినా నా ప్రపంచంలోంచి వీళ్ళ నెప్పుడూ బహిష్కరించలేదు. ఆ మాట కొస్తే చేతులు చాచి ఆహ్వానిస్తున్నాను.

రెండు మూడు ఇంద్ర ధనస్సులు నిద్ర పోతున్న నా బీరువా లొంచి ఒక్కొటిగా కొత్త చీర కట్టుకుంటూ- ఈ పలకరింత లేని చూపుల కోసం- పులకరింత లేని పలుకుల కోసం- సిగ్గును అభినయిస్తూ- పెళ్ళి కోసం కాదు- పెళ్ళయిందనిపించుకోడం కోసం-

నువ్వింక ఏడవకే. నీ ఏడుపు చూసి చూసీ-ఏడిచే శక్తి కూడా నీరుగారి పోతోంది నాకు.

నా గదిలోకి పారిపోయి గట గటా మంచి నీళ్ళు తాగాను.

కథా రచయితలకు ఆహ్వానం

తెలుగువారి జీవనాన్నీ, సంస్కృతినీ సంఘర్షణనీ ప్రతిబింబించే కథలకు 'ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి' ఆహ్వానం పలుకుతోంది.

మానవ జీవనంలోని వివిధ కోణాలమీద వెలుగు ప్రసరించే, ఆసక్తికరమైన కథలకు ప్రాధాన్యత వుంటుంది. కథలు నాలుగు లేక అయిదు అరఠావులకు మించకూడదు. కనీసం 2,500 పదాలకు తగ్గక ఉండాలి! కథలు ఈ కింది చిరునామాకి పంపించాలి.

ఎడిటర్,
'ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి' ఆంధ్రజ్యోతి దినపత్రిక,
బంజారా హిల్స్, రోడ్ నెం.3,
హైదరాబాద్- 500 034